

**TALLINNA LINNAVOLIKOGU
LIIGE**

**Arupärimine abilinnapeale Merike Martinsonile
liikumispuudega inimeste raskustest
Tallinna tervishoiuasutuste külastamisel**

21.02.2008

Austatud proua abilinnapea,

Liikumispuudega inimestelt laekunud kaebuste tõttu tegi õiguskantsler Allar Jõks üleile äkkvisiidi Ehitajate teel asuvasse Mustamäe polikliinikusse, mis kuulub Lääne-Tallinna Keskhaiglale – viimane omakorda Tallinna linnale.

Õiguskantsler oli sunnitud tõdema, et puuetega inimeste kohtlemine võib olla isegi esmatasandi tervishoiuasutuses inimväärikust alandav.

Liikumispuudega tallinlasele Arkole teatati Mustamäel, et ratastooliga pääseb polikliinikusse vaid tagauksest. Sellele viitav silt oli aga hoone esiuksesse küljest jäljetult kadunud. TV3 uudistesaadet vahendas Arko sõnu: „Siin on väga raske orienteeruda nende märkide järgi ja see tagauks on üldse kinni. Ma kardan, et kui ma üksi tulen, ei saa sisse nii esiuksesse ega tagauksest.” Õiguskantsler omalt poolt märkis, et tagaukse juures ratastooliga inimeste sissekäiku tutvustav silt näitab hoopis prügikastide suunas. „See on tegelikult kõige ilmekam kokkuvõte sellest olukorrast, kus me oleme,” ütles Jõks.

Leian, et Mustamäe polikliinik on kahetsusväärseks, kuid ilmekaks näiteks Tallinna arstiabi pakkuvate asutuste seas, millest vaid üksikuid saab nimetada puuetega inimestele kergesti ligipääsetavateks ja seeläbi ka inimväärikateks. Kuigi tervishoiuasutuste juhid reageerivad süüdistustele enamjaolt juttudega vähesest rahast, siis lihtsat inimlikku hoolivust ei asenda ka suur raha mitte.

Eelneva kinnituseks võib tuua nii Mustamäel kui mujalgi valitseva potjomkinluse, kus formaalselt on nõuded täidetud (st raha kulutatud), kuid tegelikkuses ei toimi. Mustamäe polikliinikusse siseneda üritanud Arkolt nõudis lausa üliinimlikku jõudu kaldteed mööda ratastoolis üles tõusmine, sest kaldenurk, mis ei tohiks mingil juhul ületada 10%, mõõdeti Mustamäel tervelt 15-protsendiliseks. Ratastoolis inimese jaoks ei ole see teda abistav kaldtee, vaid suusahüppemäega võrreldav moodustis, mis aga ei tekkinud polikliiniku ette selgest taevast, vaid ikkagi eelarvelistest vahendite arvel. Seega – küsimus pole rahas või selle puudumises, vaid suhtumises.

Eelnevast lähtuvalt palun nimetada Tallinna linnale kuuluvate tervishoiuasutuste ja nende allüksuste kaupa,

- 1) millised on liikumispuudega inimeste jaoks loodud võimalused hoonesse siseneda ja hoones liikuda ning kas tehtud kohandused täidavad oma eesmärgi?
- 2) milliseid kohandusi ei ole seni tehtud ja miks?
- 3) millal tehakse seni puuduolevad kohandused (vt p 2) ja likvideeritud puudused nende kohanduste puhul, mis küll formaalselt on olemas, aga mille kasutamine on raskendatud, võimatu või suisa eluohtlik?

Palun ka suulist vastust.

Lugupidamisega

Lagle Parek
Linnavolikogu liige

